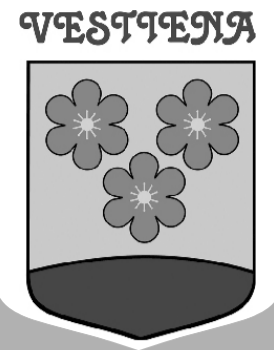

PIE MUMS

VESTIENAS PAGASTA PĀRVALDES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

2015. gada oktobris – decembris Nr. 4 (95)
BEZMAKSAS

Maijas Žubes gleznu izstāde

M. Žubes gleznas. J. Ogorodnikovas foto

Visticamāk, ka Maijas Žubes vārds lielākajai Vestienas iedzīvotāju daļai ir labi pazīstams, bet vai visi zina, ka viņa jau diezgan daudz gadus ataino gleznās mūsu skaisto Kālezeru, ziedošās ābeles, bišu draivas un daudzas citas ainavas. Maijas gleznu personālizstādī variet apmeklēt Madonas novada bibliotēkas konferenču zālē decembrī un janvārī.

Maija stāsta: "...Ar ģimeni 1980. gadā pārnācām dzīvot uz Dieva radīto, neaprakstāmi skaisto Vestieni. Staigājot ar mērinstrumentiem pa laukiem, mežiem, pakalniem, ziedošajiem debesu dārziem, paturēju atmiņā dabas stūrīšus, krāsu nianšes un gaismas rotaļas. Par to gavilēju Dievam līdz ar putniem. Saskatīju Dieva radības pārsteidzošo skaistumu, ko vēlējos uzgleznot, pagodinot Radītā-

Izstādes atklāšanā. Foto no M. Žubes personīgā arhīva.

ju... Paldies Dievam, kas ļauj dzīvot man tik skaistā vietā, kur nevar negleznot! Gleznojot jutos laimīga!..."

Šajā numurā lasiet:

- Mirdz pagasta egle
- Maijas Žubes gleznu izstāde
- Iepazīstam Sarkanus
- Veras Bāriņas dzīvesstāsts
- Jaunumi bibliotēkā
- Skolēnu ekskursija
- Skolas jubilejas salidojums

Šajā gaišajā Ziemassvētku brīnuma gaidīšanas laikā

*gribu Jums novēlēt bezgalību...
tādu burvīgu zvaigžņu lietu,
ar sauli un zemi savā vietā,
ar cilvēkiem, kurus Jūs saucat par saviem,
ar domu un ideju palīiem.
Gribu Jums novēlēt mīlestību...
ar bērniem mīļiem un nīpriem,
Ar mājas čībām un sveču liesmu,
Ar pasaules elpu un savu dziesmu.*

**Lai Ziemassvētku gaisma ienāk
Jūsu sirdīs un visās
Jaunā gada gaitā!
Lai radošs, darbīgs, panākumiem
bagāts Jaunais gads!**

Skolas direktore
Vera Gutāne

Eglīte mirdz

Ziemassvētku vecītis guļ un ne pa kam nav piedabūjams celties un braukt pie bērniem. Viņš ir apvainojies. Gan lielie, gan mazie gaida dāvanas, bet nevienam neienāk prātā, ka arī pašam vecītim gribas kādu dāvanīņu. Visi par viņu ir aizmirsuši! Tā sākās Vestienas skolēnu iestudētā ludziņa, bet, ar ko tā beidzās, redzēja visi klātesošie, kuri bija sapulcējušies uz pagasta eglītes atklāšanu. Snīga balts, pūkains sniedzīņš... tā bija citus gadus. Šogad bija zaļa eglīte un zaļa zālīte, bet bērnu aicinošie saucieni „Eglīt, iededzies!” tik pat skaļi un prieks par krāsaini mirdzošo eglīti tikpat liels kā vienmēr, kad notiek Ziemassvētku brīnumi.

I. Sabitovas foto

Nāc, siltā segā satinies!

Uz šādu pasākumu, kura mērķis bija tuvāk iepazīt Madonas novada Vestienas pagastu, aicināja Sarkanu bibliotēka. Kā stāstīja bibliotēkas vadītāja Irina Bačuka, ideja radās pēc Ineses Mailītes, Sarkanu amatu skolas vadītājas, ierosinājuma sarīkot bibliotēkā divu segu izstādi. Pašgatavotas mustursegas piedāvāju es un Baiba, tās papildināja daži mazāka formāta rokdarbi un Vestienas uzņēmēju ražojumi, bet Jūsma kopā ar Agnesi sagatavoja nelielu prezentāciju par Vestieni.

Ierodoties Sarkanos, mūs sagaidīja pārsteigums – ekskursija uz Bikšēri un Kalnagravām, kuru vadīja kultūras nama direktore un „Sarkanu Ziņu” redaktore Valda Kļaviņa. Kopā apskatījām Bikšēres muižas

kompleksu, kurā ir gan pagastmāja, gan senlietu muzejs „Bikšēres klēts”, gan parks ar kārtīgu mūra sētu, dažādām skulptūrām un vides objektiem, pastāvējām uz robežas, kur Vidzemes augstiene pāriet Lubānas līdzenumā, iegājām pagastmājas tradīciju

Baiba dalās pieredzē mustursegas adīšanā

I. Mailīte pie lielajām stellēm

Sarkanu bibliotēkas vadītāja I. Bačuka atklāj tikšanās

zālē un bibliotēkā un tad devāmies uz Kalnagravām. Valda ar lepnumu izrādīja pirms dažiem gadiem rekonstruēto kultūras namu, kurš kļūst par mazu daudzajiem pašdarbības kolektīviem, kuri šeit aktīvi darbojas. Atgriežoties Sarkanos mūs iepazīstināja ar bijušajā Sarkanu mazajā skolā nesen atklāto amatu skolu, kurā čakli darbojās rokdarbnieces. Amatu skolas vadītāja Inese Mailīte pastāstīja par šīs mājas lielāko dārgumu Viļumsona stellēm, uz kurām var uzaust īpaši platus audeklus un iepazīstināja ar amatu skolas nākotnes iecerēm. Pēc ļoti gardas ķirbju zupas baudīšanas gājām uz bibliotēku, kurā, savukārt, mēs pasākuma dalībniekiem stāstījām visu to labāko par Vestieni. Klausītāji gan uzdeva jautājumus par Vestieni, gan iegādājās mūsu uzņēmēju ražojumus. Tā bija jauka pēcpusdiens, kurā savstarpēji bagātinājās un tuvinājās divi pagasti.

Ilga Sabitova, redaktore
I. Sabitovas foto

Viss darba mūžs tipogrāfijā

Vera tipogrāfijā. Foto no V. Bāriņas personīgā arhīva

bija grūti, nācās sameklēt darbu un mācības palika nepabeigtas. Toties tipogrāfijā atrasto darbu, papīra lokšņu noņemšanu no drukājamajām mašīnām un salocīšanu, Vera vairs nepameta un šajā darbā nostrādāja 52 gadus. Kā pati saka, paliku par „papīru žurku”. Veras darba gaitas beidzās līdz ar tipogrāfijas likvidāciju divtūkstošo gadu sākumā. Lai gan viss darba mūžs pagāja Rīgā, katras brīvdienas tika pavadītas Vestienas laukos gan apciemojot vecmamma audzināšanā atstāto Māri, gan palīdzot lauku darbos. Veras jaunības dienu uzvārdu Pfāla pareizi mācējis uzrakstīt tikai skolotājs N.Čanders. Skolas laikā tika dziedāts viņa vadītajā kori, bet strādājot Rīgā, vairākas reizes tika izmantoti tipogrāfijai dotie ielūgumi uz Dziesmu svētkiem. Pie vīra un viņa uzvārda Vera tika ar Bekseru Pūces Elīnas radu starpniecību, kuri iepazīstināja ar puisīti no Liepkalnes Juri Bāriņu. Kad pirmdzimtajam Mārim palika gadiņš, viņu atveda uz Vestieni pie vecmamma Martas Pfālas, jo Rīgas bērnudārzā nebija vieta. Līdz ar meitas Indras piedzimšanu, uzreiz tika aizņemta rinda arī bērnudārzā. Māris uz Rīgu atbrauca mācīties un pabeigt pamatskolu. Māsa Indra ar ģimeni tagad dzīvo Īrijā. Pēc tipogrāfijas likvidācijas Vera aizvadīt vecumdienas ir atgriezies Vestienā dēla Māra un mazbērnu tuvumā.

Iīga Sabitova, redaktore

Stāstot par Vestieni allaž pieminam slavenākos mūsu novadniekus Jāni Ilsteru, Ilzi Kalnāri, Voldemāru Pūci un citus, kuru vārds saistīts ar Vestieni, bet valstij svarīgs ikviens vienkārša darba darītājs, arī tipogrāfijas strādniece, lokšņu ločitāja Vera Bāriņa. Viņa pirms vairāk kā 80 gadiem dzimusi Vestienas pagastā Aizupēs (Indrānu pusē) mājās, no kurām vairs nav palikušas pat drupas. Veras tēvs bija rentnieks, kolhoza laikos – mežsargs, mamma mājsaimniece. Veras vecākā māsa Ruta bērībā pārslimoja meningītu un kļuva par invalīdi. Kara laiku ģimene pārlaida Vērnīkos, slēpjoties gan no krieviem, gan no vāciešiem. Kāla skolā Vera mācījās kopā ar Alīdu Graubiņu, Dzidru Miķelsoni, Imantu Eizenālu, Dzidru Cielavu. Pēc septiņgadīgās skolas beigšanas sekoja ceļš uz Rīgu. Vera iestājās Pārtikas rūpniecības tehnikumā un sāka mācīties par grāmatvedī, bet bez materiālā atbalsta izdzīvot Rīgā

Ziemeļvalstu Bibliotēku nedēļa

Ziemeļvalstu Bibliotēku nedēļa ir projekts, kurš Ziemeļvalstīs norisinās jau 19. reizi, Latvijā – 18. reizi, bet Vestienas bibliotēka šādā pasākumā iesaistījās tikai trešo reizi. Pirmdienā, 9. novembris, bija lielā lasīšanas diena arī Vestienas pamatskolas 1.–4. klašu audzēkņiem. Šogad Ziemeļvalstu Bibliotēku nedēļas tēma ir Draudzība Ziemeļos, tāpēc arī mēs tikšanos iesākām ar draudzīgu našķēšanos. Tumsu kļiedējām, katras klases pārstāvim aizdedzot sveci un, pateicoties dramatiskā kolektīva dalībnieces Ievas Reines lasījumam, iztēlējoties Trilles un Lēnas piedzīvojumus. Bērni ar sajūsmu uztvēra faktu, ka

Ieva lasa un bērni klausās. I.Sabitovas foto

arī viņi piedalās neoficiāla pasaules rekorda uzstādīšanā viena fragmenta kopā lasīšanā dažādās valodās vienlaicīgi vairāk nekā 2000 bibliotēkās. Noslēgumā bērni dalījās pārdomās par lasīto grāmatas fragmentu un arī par saviem draugiem.

Uzdāvēni savu laiku!

Uzdāvēni savu laiku! Tā ir vērtīgākā dāvana, ko vari svētkos pasniegt saviem tuvajiem un mīļajiem. Dodies dabā kopā ar bērniem, izpīkojies un uzcel sniegavīru, paslidinies pa aizsalušu peļķi. Kopā ar mīļoto cilvēku noskaties romantisku filmu, apgūstiet jaunu recepti un pagatavojiet garšīgu malīti. Apciemot vecākus un vecvecākus. Tavš apciemojums un uzmanība viņiem būs vislabākā velte Ziemassvētkos! Dāvēni labus vārdus un smaidu ikvienam – tuviniekiem, draugiem, kolēģiem. Uzmundrini, iedvesmo un atbalsti tos, kas jūtas drūmi, sašūkuši vai sasīguši. Atceries – no sirds teiktajiem labajiem vārdiem ir milzu spēks!

Latvijas simtgade jau pavisam drīz – pēc trim gadiem. Kā svinēsim šo savas valsts jubileju? Sabiedriskie mediji aicina Latvijai simtgadē uzdāvēni laiku akcijā “Uzdāvēni laiku!”. Brīvprātīgās darba stundas vajadzīgas, lai notiktu simtgades lielie pasākumi, kaut vai Dziesmu svētki. Tu vari pieredzēt savu dalību mājās lapā www.lv100.lv. Šeit jāizpilda tests un tas iezīmē, ko katrs cilvēks varētu darīt simtgades labā – būt kurators, digitālais palīgs, koordinators, spēka palīgs vai vēstnesis.

Bet varbūt ikviens no mums var uzdāvēni kādu stundu Vestienai? Lai arī tā sagaida valsts simtgadi sakoptāka un skaistāka!

Jaunāko grāmatu apskats

Prieks, ka šajā gadā ražīgāki kļuvuši lasītāju iecienītie latviešu autori. Dainai Avotiņai iznākuši pat divi iespaiddarbi – romāns **”Divas koka karotes un roze”** kā arī saistošas atmiņas par Ojāru Vācieti un Imantu Ziedoni grāmatā **”Mani spēka pilāri”**. Annas Skaidrites Gailītes **”Tilts starp horizontiem”** stāsta par garīgi stipru sievieti, par viņas senčiem – kurzemnieces Fanijas Budovskas dzimtas vēsture ir pamats romānam. Diez vai kādu atstās vienaldzīgu Noras Ikstenas **”Mātes piens”** – trīs paaudžu sieviešu likteņdzīve padomju **”būrī”**, sāpes un piedo-

asaras”, noslēdz triloģiju par divu ģimeņu likteņiem maģiskajā Jaunzēlandē.

Pašiem mazākajiem lasītājiem prieku dos Kristelas Foglas pasaciņas **”Jorens un Mārupūķīte”** un Jana Aivensa **”Dēzijas jaunā māja”**. Māris Rungulis ir parūpējies, lai garlaicīgi nebūtu arī lielākiem bērniem – **”Sajās pankūkas”** ir spokains piedzīvojumu stāsts skolas bērniem. Un tie, kuri iepazīnuši Gregu un Nikiju, var līksmot, jo nu ir izlasāma Džefa Kinnija **”Grega dienasgrāmata 10 – Vecā skola”** un Reičelas Renē Raselas **”Nikijas dienasgrāmata – Ne pārāk laimīgas**

šana. Savukārt Guna Roze ar savu **”101 kilometrs”** parāda kādi īstenībā bija cilvēki, kuri “par parazitisku dzīvesveidu” tika izolēti no komunisma cēlāju pilsētas. Vēsturē atskatās arī Aigars Grauba un Andrejs Ēķis, kuru **”Rīgas sargi”** lasītāju aizved tajā laikā, kas sapni par savu valsti, soli pa solim pārvērta īstenībā. Bet Zanes Dzirkales brošūrā **”Melnais plūškoks”** var iepazīties ar šo augu tuvāk – uzzināt melnā plūškoka ķīmisko sastāvu un izmantošanu klasiskajā un tautas medicīnā.

Andersdela Mote **”Troksnis”** un **”Burbulis”** nodrošinās izklaidi trilleru cienītājiem – mūsdienu tehnoloģijas, savērestības un ilūzijas par drošību... Kamillas Lekbergas darbu cienītājiem, patīkamas spriedzes stundas nodrošinās **”Nāras sauciens”**, droši vien, ka daudz neatpaliks arī Jū Nesbē **”Policija”**. Arī Indreka Harglas **”Aptiekārs Melhioris un Akas ielas rēgs”**, Antonija Horovica **”Moriartijs”**, Sofijas Hannas **”Monogrammu slepkavības”** aicinās šķetināt noziedznieku savītos tīklus.

Protams, nav aizmirsts par romantiskākas literatūras cienītājiem, E.L. Džeimsas **”Grejs”** ļaus paraudzīties uz Greja piedesmit nokrāsām no vīrišķā skatupunkta. Džefrija Ārcera **”Atriebība”** aicina ieskatīties Kliftonu dzimtas sāgas turpinājumā, bet Sāras Larkas **”Maoru dievietes**

siržu laužējas stāsti”.

Arī decembrī bibliotēkas krājums ir papildinājies ar daudz jaunām grāmatām. Protams, lielākā daļa ir daiļliteratūra, bet gribu pievērst jūsu uzmanību jaunumiem nozaru literatūrā:

Vahre, Lauri. Igaunijas kultūras vēsture

Saprovskā, Irēna. Saules gadskārta latviskā dzīvesziņā

Estesa, KlarisaPinkola. Sievietes, kuras skrien ar vilkiem

Gordone, Megija. Rokdarbu ABC
Tereško, Artūrs. Dieva dārza ārstniecības augi.

Riekstiņa, Magda. TOP 10 ceļojumu maršruti pa Lietuvu.

Bušs, Ojārs. Latviešu valodas slenga vārdnīca

Lēgere-Binza, Brigita. Līgava un līgavainis

Zelčāne, Elīna. No perfekcionisma uz mīlestību.

Brauna, Brenē. Nepilnības dāvanas.

Duhigs, Čārlzs. Ieraduma spēks.

Blaua, Līga. Zemgāļietis. Uldis Dumpis

Biršs, Juris. Kļūdas būvniecībā un iespējamie risinājumi

Uz tikšanos Vestienas bibliotēkā!

Jūsma, bibliotēkas vadītāja
I.Sabitovas foto

Vestienas pamatskolas 55 gadu jubilejas salidojums

Dzied absolventu koris.

Laikiem cauri ejot, mūsu skola vairākkārt mainījusi gan savu nosaukumu, gan atrašanās vietu. Skolas ir bijušas Tolkas pils, Jāņlejās, no 1951. gada – Kāla kroga ēkā, bet no 1960. gada – Vestienas muižā. Tā kā šobrīd mācību process notiek muižas ēkā, tad skolas jubilejas svinības gadus skaitām, sākot ar 1960. gadu. Šogad atzīmējam skolas 55 gadu jubileju, kopš tā atrodas muižas ēkā.

2015.gada 10. oktobrī uz satikšanos mēs aicinājam ikvienu, kas Vestienas skolas vārdu ierakstījis savā dzīves gājumā, neskatoties uz to, kurā ēkā ir aizvadīti skolas gadi.

Skaistā, rudenīgā dienā mūsu absolventu un skolotāju ceļš atkal veda uz savu skolu. Pirms salidojuma svinīgās daļas varēja apskatīt skolas telpas, kā arī plkst.16:00 piedalīties piemiņas brīdī Vestienas pagasta jaunajos kapos, kur tika pieminēti skolotāji, kuri aizgājuši mūžībā. Domās pakavējāmies un sūtījām pateicības vārdus skolotājiem neatkarīgi no tā, kur atrodas viņu atdusas vieta. Vestienas kapos varējām nolikt ziedus un svecītes gan skolotājiem, gan klases biedriem, kuri vairs nav mūsu vidū. Paldies skolotājai Laimai Vanagai par piemiņas brīža vadīšanu!

Salidojuma svinīgā daļa aizritēja Vestienas tautas namā. Šoreiz svētkus sarūpēja absolventi paši. Pasākumu vadīja mūsu skolas beidzēji Agnese Ģērķe un Dagnis Koskevičs. Savu artavu scenārija tapšanā deva absolvente Laila Jēkabsone, bet dziedājāt, dejojāt, repojāt, demonstrējāt Vestienas tautastērpu, spēlējāt teātri jūs, sagādājot patiesi jaukus un precīgus brīžus. Koncertu ar

tautas nama vadītājai Ievai Reinei un absolventēm Lailai Jēkabsonei, Inesei Bikšei! Paldies vakara vadītājiem Agnesei Ģērķei un Dagnim Koskevičam! Paldies skolotājam Aivaram Sinelim par mūsu svētku iemūžināšanu fotogrāfijās!

Skolas jubilejā kopā ar mums bija arī Madonas novada pašvaldības vadītājs Andrejs Čelāpītērs, Izglītības nodaļas vadītāja Solvita Seržāne un Vestienas pagasta pārvaldes vadītājs, mūsu skolas absolvents, Artūrs Vīle-Bērziņš. Sveicēju vidū bija Ērgļu vidusskolas pārstāvji.

Vakara otrajā daļā visi varēja pabūt kopā skolā. Pasēdēt atkal skolas solā, satikties, parunāt par aizgājušajiem skolas gadiem ar klases biedriem, skolas biedriem un skolotājiem, atcerēties skaistus un neaizmirstamus mirkļus. Es ceru, ka atsaucot atmiņā skolas ikdienu, tagad tā šķiet jautra un interesanta, ka bija prieks satikt arī savus skolotājus.

No 1960. gada Vestienas skolu ir beiguši pavisam 613 absolventi. Pēc reģistrācijas datiem uz salidojumu bija ieradušies 119 absolventi, viena absolvente bija no laika posma līdz 1960. gadam. Neviens absolvents nebija ieradies no 1963., 1969., 1972., 1974., 1975., 1982. gada.

Visvairāk bija 1998. gada absolventu (7 no 12). 5 absolventi bija no 1978, 1981., 1985., 1995., 2006. gada. Savukārt 6 absolventi bija no 1999.gada. Priecājos par pēdējā gada absolventēm, no 4 meitenēm trīs bija ieradušās uz svētkiem. Šoreiz kopumā aktīvākie bija pēdējo 20 gadu absolventi. Pieļauju, ka pasākuma pirmajā daļā piedalījās arī absolventi, kas neatnāca uz skolu un nebija kopā ar mums pasākuma otrajā daļā.

Paldies, ka neesat aizmirsuši savu skolu, savus klasesbiedrus un skolotājus! Paldies par ziediem un sirsnību, ko mums, visiem dāvējāt!

Mums, skolotājiem, bija patīams prieks satikt arī bijušos kolēģus. Pavisam uzaicinājām 58 skolotājus, kuri kaut neilgu brīdi ir strādājuši mūsu skolā. Uz salidojumu ieradās 23 skolotāji. Paldies, ka jūs atradāt laiku pabūt kādu mirkli kopā ar mums!

Cerams, ikviens salidojuma dalībnieks guva pozitīvas emocijas, prieku sirdī un patiesu gandarījumu, lai pēc 5 gadiem atkal gribētos satikties.

Paldies visiem, visiem, kas varēja piedalīties.

Vestienas pamatskolas direktore

Vera Gutāne

A. Sineļa foto

Vakara vadītāji Agnese un Dagnis.

Solvita Seržāne un Andrejs Čelāpītērs sveic absolventus

Absolventu priekšnesums.

Gājiens uz Tautas namu.

saviem priekšnesumiem papildināja arī skolēni, kuri pašlaik mācās skolā.

Liels paldies mūsu skolas absolventiem, kuri uzstājās koncertā, skolotājām Sarmītei Apinei, Lāsmai Vītolai, Vinetai Dāvei, Anitai Mušai, Sarmītei Tipainei, Laimai Vanagai,

Rīcības dienas Vestienā

No 2. līdz 8. novembrim Ekoskolu Globālās Rīcības dienu ietvaros Vestienas pamatskolas skolēni aicināja visus pagasta iedzīvotājus uz klimatam draudzīgu rīcību.

Makulatūras svēšana. Foto no skolas arhīva.

5. novembrī notika Zibakcija "Izglāb koku", kurā gandrīz katrs skolēns atnesa vienu kilogramu makulatūras. Uz decembra sākumu ir savākta 1 tonna un 76 kilogrami makulatūras.

6. novembrī notika Rudens talka. EKO padomes pārstāvji aicināja arī pagasta iedzīvotājus to atbalstīt un sakopt arī savas mājas pagalmus un apkārtni. Talkā sākām skolas parku. Paldies pagasta iedzīvotājiem un mūsu skolas apkopējam par iesaistīšanos šajā pasākumā.

Aicinām iesaistīties arī pagasta iedzīvotājus vākt makulatūru, izlietotās baterijas un nolietotās elektropreces visa mācību gada garumā.

Saudzēsim dabu! Dzīvosim zaļi!

Dace Čandere, skolotāja

Pasmaidīsim

Sieva: es mājās jutos kā pelnušķīte, mazgāju, kārtāju, taisu ēst.

Vīrs: es taču tev nemeloju, kad lūdzu kļūt par manu sievu, ka tev būs dzīve kā pasakā..

Klavieru skolotāja audzēkņim:

– Tev tomēr mājās vajadzētu vingrināties nedaudz vairāk...

– Skolotāj, kur nu vēl vairāk! Jau trešais kaimiņš pārvācies uz dzīvi citur!

IT speciālista nedienas:

...20 gadus mācīju lietotājiem

nebakstīt ar pirkstiem ekrānos...

viss darbs vējā...

sasodītie planšetdatori...

Ekskursija uz Rīgu

Š.g. 19.novembrī mēs, Vestienas pamatskolas skolēni un skolotāji, devāmies mācību ekskursijā uz Rīgu. Tā kā par aktivitātēm EKO skolas programmā bijām nopelnījuši brīvbiļetes, tad vispirms braucām izpētīt Dabas muzeju. Vecāko klašu

Tad mēs sadalījāmies divās grupās – vecāko klašu skolēni devās uz mācību stundu Okupācijas muzejā, kur gidis saistoši un jauniešiem saprotamā veidā pastāstīja par deportācijām un valsts neatkarības atgūšanu, tika demonstrēta arī

videofilma par šo laiku.

Pēc tam skolēni kājām devās uz šokolādes fabriku Laima, pa ceļam aplūkojot Brīvības pieminekli. „Laimā” bērni uzzināja fabrikas tapšanas un attīstības vēsturi, iepazinās ar ražoto produkciju.

turklāt ne jau visu šķirņu kartupeļi der čipsu ražošanai. Ādažos izmanto tikai Latvijā audzētus kartupeļus. Tad piedalījāmies īpašā mācību stundā, kur mums atgādināja par uztura piramīdu un to, ka čipsi atrodas šīs piramīdas augšgalā, tātad

skolēni apskatīja ekspozīcijas visos četros stāvos paši, bet mazākie gida pavadībā paspēja aplūkot tikai dažādus putnus un dzīvniekus. Uzzinājām, ka arī atsevišķu sugu sikspārņi tāpat kā putni lido ziemot uz siltākām zemēm.

Tālāk devāmies uz Nacionālo bibliotēku. Tur mūs pārsteidza gan milzīgais plašums, gan grīda, kuras klājums veidots drelļu rakstā, gan pasakainais skats, kas pavērās uz Rīgu no augšējā stāva. Apskatījām Dainu skapi, vismazāko grāmatu un pirmo latviešu valodā izdoto grāmatu.

Apmeklētāji tika pacienāti ar šokolādes dzērienu, katrs varēja noformēt savu šokolādi „Es mīlu...”, veltot to kādam īpašam cilvēkam. Ekskursijas beigās šokolādi varēja paņemt līdzi. Laimas muzejā ir padomāts par iespēju iemūžināt mirkli fotogrāfijās, sagādāti dažādi konfekšu maketi, var arī dziedāt karaoke. Savām fotogrāfijām pēc tam ar īpašu paroli var piekļūt internetā.

Bet „mazos” autobuss aizvīzina uz Ādažu čipsu ražotni. Vispirms mums parādīja milzīgas kartupeļu glabātuves,

uzskatāmi tikai par našķi, nevis ikdienas uztura sastāvdaļu. Kamēr daļa bērnu tika aizvesti aplūkot ražošanas procesu, pārējie skatījās filmiņu. Pēc tam varējām degustēt dažādu veidu čipsus.

Ekskursijas noslēgumā vēl devāmies izbaudīt „Staro Rīga”. Visskaistākais izgaismotais objekts šogad laikam bija Brīvības piemineklis.

Jau dziļā tumsā, diezgan noguruši un gana daudz redzējuši, devāmies mājup.

Inga Stradiņa, skolotāja
Foto no skolas arhīva

Notikumi pirmsskolā

Šogad pirmo reizi Latvijas valsts svētkus svinējām kopā ar ģimenēm – vecākiem un vecvecākiem. Bērni katrs kāpa uz skatuves un skaitīja dzejoli vai skaitāmpantu par tēmu „Ģimene manā sirsniņā”, ko šoreiz palīdzēja sagatavot vecāki. Pirmsskolā šajā laikā dzejas dienas ir kā tradīcija. Tādā veidā bērniem tiek attīstīta izteiksmīga runa un skatuves māksla, caur mākslinieciskās izpausmes veidiem ceļot pašapziņu par ģimeni. Valsts svētku nedēļā bērni visus darbiņus gatavoja par Latviju – zīmēja, līmēja, veidoja – to varēja redzēt izstādē pasākuma laikā. Prieks, ka bija atnākuši daudz vecāku, lai noskatītos savu lutekļu nelielo koncertu. Kopīgi ar viņiem katrs bērns aizdedzināja savu svecīti izveidotajā Latvijas kontūrā un gāja rotaļās. Vecākiem bija jāsaliek no atsevišķiem vārdiem dziesma „Pie Dieviņa gari galdi”, kuru vienoti nodziedājām. Un kur tad svētku kliņģeris ar daudz svecītēm un mazu salūtu!! Novadā jauno runātāju pasākumu, kurš

notika Praulienas PII, mūsu pirmsskolu pārstāvēja Simona Vjatkina ar Ineses Toras dzejoli „Mana māmiņa”.

Lāsma, skolotāja
Foto Kristīne un Lāsma